

מ"ת 12522/11 - מדינת ישראל נגד ג.ג.

בית המשפט המחויז בירושלים
בפני כב' השופט משה סובל

2014 בינואר 05

מ"ת 12522-11-13 מדינת ישראל נ' ווורי

המבקשת
מדינת ישראל
עו"י פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
ג.ג. (עציר)
עו"י ב"כ עו"ד צחי רז

המשיב
המשיב

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים. המשיב עומד לדין בעבירות של סיכון חי אדם בגין תחבורת (לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977); גנבת רכב (לפי סעיף 413ב(א) או (ב) בצוירוף סעיף 29 לחוק); וחבלה במכשיר ברכב (לפי סעיף 413ה בצוירוף סעיף 29 לחוק).

2. המשיב הסכים כי קיימות ראיות לכואורה לעובדות ולעבירות הנטעןות נגדו בכתב האישום, כדלקמן: המשיב קשור עם שני אנשים נוספים, שזהותם אינה ידועה, לגנוב כלי רכב, למכוור אותם בשטחי יהודה ושומרון ולהתחלק בשיל. הקשר נרך ביום 13.10.13. עוד באותו היום סמוך לשעה 20:45 הגיעו השלושה לרוח' משה קול בירושלים על מנת לגנוב כלי רכב. הם הגיעו לאחד הרכבים ששנה סמוך למרכז מסחרי, שברו את חלון הנהג, החליפו את מוחשב הרכב ושברו את הסוויז' כדי להתנייע את הרכב. אותה עת תצפת המשיב במטרה להתריע מפני עובי אורה. לאחר שהרכב הוגן, נהג בו המשיב והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדיה. נידית משטרה שהזעקה באמצעות מערכת "פונטרא" המותקנת ברכב, החלה לדלוק אחרי המשיב. כאשר המשיב התקרב לצומת עטרות הוא הבחן בניידת, והחל לנטווע במהירות תוך מזגג בין נתיבים ועוקף בפראות כלי רכב שנסעו באותה העת בכביש. משפנה ימינה לכיביש 45, הבחן המשיב בניידת משטרה החוסמת את נתיב נסיעתו. בעקבות כך הוא ביצע פניה פרסה מהירה והחל לנטווע בחזרה לצומת עטרות, שם עקף נידית משטרה נוספת נספה את נתיב התנועה, חזה את הצומת בנסיעה מהירה בעוד הרמזור מראה אדום, ופנה שמאלית לכיביש 404. בעת הנסעה וחציית הצומת אליו המשיב כלי רכב נוספים לבצע בלימת פטע על מנת להימנע מהתנגשות ברכבו. הוא המשיך בנסעה פראית בכביש 404 ב מהירות של כ-160 קמ"ש בעוד נידית משטרה נוסעת אחרי הרכב הגנוב ומשמעה צפ/or. בהמשך, התקרב המשיב למחלף בן ציון, שם הבחן במחסום משטרתי נוספת. על מנת להמשיך במנוסתו, ביצע פניה פרסה מהירה במעבר המועד לרכב ביטחון

עמוד 1

בלבד, וגרם לכלי רכב שנסעו בנתיב הנגדי לסתות מנתיב נסיעתם ולבצע בלימת פטע כדי שלא להתגנש ברכבו. המשיב המשיך בנסעה מהירה לכיוון צומת עטרות, בעוד נידית משטרתית שחסמה את הפניה ימינה, פנה לכיוון אזור התעשייה לו לעצור. בהגיעו לצומת עקרף נידית משטרתית שחסמה את הפניה ימינה, פנה לכיוון אזור התעשייה עטרות, עקרף רכב של מג"ב שחסם את נתיב נסיעתו וגרם למספר שוטרי מג"ב שעמדו על הכביש לסגת לאחור. המשיב המשיך בנסעה מהירה לכיוון מחסום קלנדיה תוך שהוא עובר מעגל תנועה בכיוון הנסעה הנגדי, ומעת לעת אף נושא במסלול הנסעה הנגדי ומסכן את כל הרכב שכובש. כאשר הגיעו למחסום קלנדיה, ביצע המשיב פניה חדה לשביל עפר המוביל למגרש חניה, איבד שליטה על הרכב, עלה על המדראה ונעצר. כתוצאה לכך נפתחו כריות האויר ברכב. בשלב זה יצא המשיב מן הרכב והחל לבРОוח רגליית מהמקום. אחד השוטרים קרא לו לעצור, אך הוא המשיך במונוטו. כאשר שוטר אחר תפס את המשיב, הוא התנגד למעצר, דחף את השוטר והחל מאבק ביניהם. לבסוף נעצר המשיב בסיווע שוטרים נוספים שהשתלטו עליו.

3. כאמור, המשיב הסכים כי קיימות לחובתו ראיותلقאויה. ממילא גם הסכים כי כמה נגדוUILת מעצר. לבקשותו, ניתנה הוראה לשירות המבחן להגיש תסוקיר מעצר לצורך בוחנת חלופת מעצר שהציג, לפיה יששה במעצר בית הוריו בשכונת א-טור.

4. תסוקיר המעצר הראשון הוגש ביום 24.11.13. נאמר בו כי המשיב הנו רוקן ב-22, ללא עבודה מסודרת, שהתגורר טרם מעצרו בבית הוריו. למשיב שתי אחיות נשואות, והוא הבן הקטן במשפחה. אביו עובד ואמו עקרת בית. המשיב השלים 11 שנות לימוד, שלאחריה עזב את ספסל הלימודים, החליף עבודות ותקשה לשומר על רצף תעסוקתי. קוויל האישיות שלו ילדותיים; הוא מתנסה להציב גבולות; והסבירו לביצוע העברות נטלה במחסור הכלכלי אליו נקלע ובלחצים שהופעלו עליו לפני ותוך כדי האירועים. קצין המבחן התרשם כי המשיב "מתחיל להבין את חומרת התנהוגותו, וכי יש בו מידת מסויימת של התבוננות" כלפי ההשלכות של התנהוגותו. אין לחובתו הרשעות קודומות, אך פתוח נגדו תיק מב"ד מיום 29.9.13 בגין תקיפת בן זוג, איומים והטרדה באמצעות טלפון. לאור כל אלה, התרשםות שירות המבחן הייתה שהמשיב מצוי בתקופה האחורה בתהילך של היידרדרות וכי קיימں סיכון BINION להישנות התנהוגות פוגעת מצדו. לאחר הפגישה עם שני ההורים המליך שירות המבחן שלא לקבל את חלופת המעצר המוצעת בבית ההורים, וזאת מאחר שההורם התקשו להציב גבולות בפני המשיב במהלך תקופת התבגרותו, כך שקיים ספק האם חלופת המעצר בבית ההורים תוכל לאין באופן סביר את מסוכנותו. בכך מצטרפת העובدة שאין אפשרות להתקין באזרע מגורי ההורם איזוק אלקטרון. קצין המבחן הוסיף עם זאת כי נוכחות גלו הצעיר והנטיה של המשיב לרצונות אחרים, שהייתו במעצר לתקופה ממושכת עלולה לדדר אותו עוד יותר.

5. בדין שהתקיים ביום 26.11.13 ביקש ב"כ המשיב להורות לשירות המבחן להגיש תסוקיר משלים, בו תיבחן חלופת מעצר אחרת, של מעצר בית בית סבתו בוואדי ג'וז. נעתרתי לבקשתו. התסוקיר המשלים הוגש ביום 3.12.13. נאמר בו כי סבתו של המשיב לא הגיעה לשיחה עם קצין המבחן, ואף נמסר כי מצבאה הבריאותי אינו תקין, ולפיכך לא ניתן להמליץ על מעצר בבית ביתה. עם זאת, קצין המבחן בחן חלופת אחרת, של מעצר בית אצל שני דודיו של המשיב המתגוררים גם הם בוואדי ג'וז. אלא שגם

חלופה זו נפסלה, לאחר שקצין המבחן התרשם כי הדוד האחד של המשיב ורعيיתו של הדוד אינם מעוררים בחייו, אינם מודעים לעברות המיויחסות לו ואינם יכולים להוות גורם סמכותי כלפיו. דודו השני של המשיב אمنם הרשים כי יכול להוות גורם סמכותי כלפיו ולשמש מפקח אפקטיבי, אלא שאותו דוד מסר כי לא יוכל לקבל את המשיב לבתו במסגרת חלופת מעצר. לאור זאת, וחurf גילו הצער של המשיב והעובדה כי זהו מעצרו הראשון, הודיע קצין המבחן כי הוא אכן ממליץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר אצל מי מודודי, שכן לא יהיה בחלופה זו כדי לאין את הסיכון הנש��ף ממנו.

בدين נוסף שקיים ביום 11.12.13 בקש המשיב להורות לשירות המבחן לעורוך תסוקיר שלישי בעניינו, בו תיבחן חלופת מעצר נוספת, בбиתו של אדם המתגורר בעיר שדרות, שהעסיק בעבר את המשיב, מכיר אותו שנים רבות ומוכן לקבלו למעצר בבית בתיו ולפקח עליו. נעתרתי גם לבקשתו הזו, חurf התנגדות המאשימה. התסוקיר המשלים הנוסף הוגש ביום 12.13.25. נאמר בו כי קצין המבחן נפגש עם מעסיקו לשעבר של המשיב ועם אדם נוסף שעבד אצל אותו מעסיק. המעסיק מסר כי המשיב עבד אצלו בעבר בעבודות מסווגות בחצר ביתו שבדירות, וביצע את העבודה לשבעיות רצונו. עוד מסר המעסיק כי לו עצמו יש עבר פלילי קל בגין עבירה שביצע לפני מספר שנים רב, וכי אותה עבירה בוצעה על רकע גירושו ואיינה קשורה לעברות בהן מואשם המשיב. קצין המבחן התרשם כי המעסיק לשעבר יכול לשמש דמות סמכותית ומפקח ראוי עבור המשיב במסגרת חלופת מעצר בביתו, וכי יש למעסיק את התנאים הפיזיים הנאותים להחזקת המשיב במעצר בית תקופה ממושכת. השילוב של פיקוח הדוק, תעסוקת המשיב במסגריה של אותו אדם, והריחוק הגיאוגרפי בין שדרות לבין מקום ביצוע העבירות בירושלים, מסוגלים לדעת קצין המבחן לאין את מסוכנות המשיב, מה גם שהוא קשור בין היתר לסייע החברתית עמה היה בקשר טרם מעצרו. קצין המבחן התרשם לטובה גם מהאדם הנוסף העובד אצל המעסיק לשעבר, שהוא "בחור צעיר, חיובי", המבון את חובת הפיקוח והדיווח, ומגנה התנגדות עוברת חוק". לפיכך, הומלץ לשחרר את המשיב למעצר בית בבית מעסיקו לשעבר, שיימש מפקח ראשי ולצדו העובד הנזכר, שיימש מפקח נוסף. קצין המבחן ציין כי ההמלצת נובעת בין השאר מכך שהמשיב עדין לא גיבש את אישיותו, ביצע את העבירות על רകע קווים ידועים באישיותו, וכיום מגלה סימנים להתחלה של הבנה ביחס למעשי וחומרתם. כן הומלץ על מתן צו פיקוח למשיב למשך חצי שנה שבמהלכה תיבחן השתלבותו בתכנית טיפולית.

המאשימה מתנגדת להמלצת שירות המבחן, ותולה את התנגדותה בחומרת העבירות המיויחסות למשיב, בחשש הנזgor מכך בנוגע לסיכון שלום הציבור והימלטות המשיב מהליך שפיטה, וכן בעבר הפלילי המשמעותי של המעסיק לשעבר שבביתו מוצעת חלופת המעצר. התנגדות המאשימה מקובלת עלי.

אירועים של בריחה משוטרים ואי-ציותות להוראותיהם תוך כדי מרדף וניגזה פרועה המסכנת חי אדם, מייצגים תופעה קשה ומאיימת שזכתה להתייחסות מחמירה בפסקה לא רק במישור העונשטי אלא גם במישור המניעתי במשפט דיני המעצרים. הحلכה מורה כי למעט יוצאים מן הכלל, דין של ניגזה המעורב באירוע מסוג זהה הנהנו עד תום ההליכים ללא שחרור לחלופה. הטעם לכך נועז בעובדה ש"הנוגדים בניגזה הפרועה על כל העבירות הנלוות, שאינם נתונים למORA החוק", מגליםים ככל סיכון

ממשי לבוחן הציבור" (בש"פ 6433/06 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן, מיום 9.8.06, פסקה 2'). עוצמת הסיכון נובעת מהאיינדייקציות השונות הנלמודות מעצם המרדף, "שבנוסף על הסכנה הכרוכה בו לעוברי אורח ונוהגים תמים", הוא גם מUID על להיות המשיב אדם פורקanol, שאיןנו נתן למורה החוק, ושכדי לחלץ אתعروו הוא מוכן אף לסקן את חייהם ורכושם של אחרים" (בש"פ 9608/05 מדינת ישראל נ' אלקזוקיל, מיום 11.10.05, פסקה 3). הزلזול והבוז הבאים לידי ביטוי בא-כבוד הוראות השוטרים וסיכון שלום הולכי הרгал והנוסעים בכביש, מצביים על מי שאינו נרתע מליטול חלק במרדף צזה"כ פ' הוא אינו ירא מן הדין ואין לבתו בו שלא יפר את תנאי חלופת המעדר, מגבלים כלל שיחיו" (בש"פ 7047/04 אלעאסם נ' מדינת ישראל, מיום 12.8.04). כך הוא הדבר, שהרי שחרור לחלופת מעדר מחייב לתת אמון במשוחרר שימלא אחר תנאי השחרור, ואילו אדם השם לקלס את הוראות השוטרים ומאלצם לרדוף אחריו ברחובות של עיר תוך סיכון העוברים ושבים מעיד על עצמו "שהוא מוכן ומצוון להימלט מרשות החוק" ובתור שכזה אינו ראי לאמון (בש"פ 7455/09 אבי רק'יק נ' מדינת ישראל, מיום 29.9.09, פסקה 8; ראו עוד בש"פ 5588/11 אלסייד נ' מדינת ישראל, מיום 11.8.11; בש"פ 2898/11 ביטון נ' מדינת ישראל, מיום 17.4.11). לפיכך, "מי שכך נהוג חושף לעיני כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן אין בחלופת המוצעת כדי לאין סכנה זו" (בש"פ 2613/06 סראייה נ' מדינת ישראל, מיום 2.4.06). עד כדי כך מגעת החומרה, שפעמים שהוא עשוי להוביל לשילילת חלופת מעדר גם אם מדובר בנאש שבערו הפלילי נקי ושהזו לו ההסתbekות הראשונה עם החוק (כפי שהיא בש"פ 6433/06, בש"פ 7047/04, בש"פ 5588/11, הנ"ל, וכן בש"פ 7625/04 זקות נ' מדינת ישראל, מיום 23.8.04, ובבש"פ 7149/12 זהראן נ' מדינת ישראל, מיום 12.10.12).

9. אכן, הכלל המתואר לעיל אינו הרשמי, ותכנים מקרים בהם תהיה נוכחות לשקל מעדר בית גם לגבי נאש בהימלטות מסוימים אגב מרדף וסיכון חי אדם. מדובר בעיקר במקרים שבהם הנאשם הוא בחור צעיר ונעדר עבר פלילי, כאשר לעיתים מצטרף לכך נתון מקל נוסף כגון מצב בריאותי לקוי של הנאשם, התmeshכות ההליך העיקרי, ונסיבות מקלות של האירוע עצמו (ראו, למשל, בש"פ 2465/05 אלחמני נ' מדינת ישראל (מיום 23.3.05); בש"פ 1295/05 אלאטראש נ' מדינת ישראל (מיום 17.2.05); בש"פ 5131/05 סואעד נ' מדינת ישראל (מיום 26.6.05); בש"פ 347/05 קורעאן נ' מדינת ישראל (מיום 15.11.05); בש"פ 10978/07 מדינת ישראל נ' אבו ואקד (מיום 26.12.07); בש"פ 10550/05 מדינת ישראל נ' מוחרב (מיום 15.11.05); בש"פ 3494/11 מדינת ישראל נ' בראון (מיום 6.5.11)). אלא שמצבים אלה הנם בבחינת חריג לכלל, השמור לניסיות יצאות דופן, וככה יש לבחון את השימוש בו בנסיבות המתחייבת, תוך מתן משקל ראוי לשיקולים הנעוצים באינטרס הציבורי ומהיבטים בדרך כלל מעדר של מי שביצע לכארה עבירות מהסוג האמור.

10. המקירה של המשיב אינו מאפשר את ישום החraig לכלל, חרף גילו הצער והעובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות. המשיב חבר לקבוצה שגמරה אומר לגנוב כל רכב בישראל ולהעבירם לשטחי יהודה ושומרון לשם בצע כסף. לאחר שהמשטרה עלתה על עקבותיו, הפיגן המשיב זלזול והתרסה כלפי השוטרים, נמנע שוב ושוב מלכית להוראתם לעצור, וביצע נסעה פראית המשולבת בעבירות תעבורה חמורות ובסיכון בטיחותם של נהגים אחרים. בין היתר חזה המשיב צומת באור אדום, נסע במהלך מהירות של כ-160 קמ"ש, ביצע פנית פרסה מהירה במקום אסור לכך, גרם לשוטרים לסגת לאחריו כדי שלא

להיפגע מרכבו, וגרם לכלי רכב לסתות מנטיב נסיעתם ולבלום בftyאות. גם לאחר שאיבד את השילטה על הרכב, לא אמר המשיב נואש, והחל לבrhoת רגלית מהשותרים, המשיך במנוסתו חרף הוראת שוטר שייעזר, אף התנגד למעצר ודחף שוטר תוך ניהול מאבק עמו. כל אלה מצביעים על זלזול מוגן במרות אנשי החוק ובתווך ההוראות הנิตנות על ידם בדיון ובנסיבות. על מנת שאדם שביצע לכואורה מעשים כאלה ישוחרר למעצר בית, יש צורך בחולפת מעצר איקותית ונטולת פגמים וספקות. רק חלופת מעצר כזו עשויה להפיג את החשש המשיי שנאשם זהה יוסיף לסכן את שלום הציבור או יחמק מאיימת הדין ומהתייצבות להליכים המתנהלים נגדו. חלופת המעצר המוצעת בבית מעסיקו לשעבר של המשיב אינה עונה על דרישות אלה.

11. כאמור, המלצתו החיובית של שירות המבחן לגבי חלופה זו ניתנה על יסוד דבריו של המעסיק לקצין המבחן "כי יש לו עבר פלילי קל" וכי "העבירה היא לפני מספר שנים רב, וכי היא הייתה על רקע גירושו, ואניינה קשורה לעבירות בהן מואשם ג'מיל". אלא שהרישום הפלילי של המעסיק, כפי שהוגש לבית המשפט, חושף תמונה שונה. המעסיק נדון בשנת 2006 למאסר בפועל למשך 12 חודשים, לאחר שהורשע בעבירות גנבה והתפרצויות למקום מגוריים (עבירות משנת 2005). שנתיים קודם לכן (ב-2004) הוא נדון למאסר בפועל למשך 16 חודשים (הכוללים בתוכם הפעלת עונש מאסר מותנה) לאחר שהורשע בסחר בסמים מסוכנים (עבירה משנת 1999) וגנבה והתפרצויות למקום מגוריים (עבירות משנת 2004). שנה קודם לכן (ב-2003) נדון המעסיק למאסר בפועל של 6 חודשים לאחר שהורשע בגנבה והתפרצויות למקום מגוריים (עבירות משנת 2003). הרשעות ועונשיהם אלה מצטרפים למאסרים בפועל שנגזרו על המעסיק במהלך שנות ה-70' וה-80' בגין עבירות רכוש ואלימות רבות. אמנם המעסיק, שהופיע בפני, הסביר כי עלה על פסים נורטטיביים ודבק בהם משך תקופה ארוכה, וכי הסתמכיותו בשנים 2003 עד 2006 קשורות למצוקה זמנית, ממנה יצא בהצלחה והשתקם עת עבר לגור בשדרות ולעסוק שם בעבודות מסווגות. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם ממספר הרשעות ועוני מאסר שנגזרו על המעסיק במהלך העשור האחרון. מדובר בהיקף משמעותי של עבירות בעלות חומרה של ממש (הכוללות עבירות רכוש מסווג העבירות בהן מואשם המשיב). בכל מקרה, לא ניתן לאשר את המלצה השירות המבחן שעה שסבירת קצין המבחן הייתה שמדובר בעבר פלילי קל, מלפני שנים רבות, שאינו קשור לעבירות בהן מואשם המשיב.

12. הלה היא כי "מי שהורשע בפלילים והפר את החוק אינו ראוי ככלל לשמש כמפקח על נאים המשוחזר לחלופת מעצר משום שקרה ליתן בו אמון כי ישיח ויקפיד על קיום ההוראות החוקיות הכרוכות בכך" (בש"פ 8642/09 מדינת ישראל נ' פלני, מיום 3.11.09; וראו בהקשר של עבירות סיכון חי אדם בנטייה תחבורתית: بش"פ 5221/12 איברהים נ' מדינת ישראל, מיום 9.7.12). אמנם גם כלל זה נתון לחריגים, אך שניתן לעתים לאשר חלופת מעצר גם תחת פיקוחו של מי שהורשע בעבר, וזאת אם מדובר בהרשעה מינורית" (בש"פ 1734/11 צבן נ' מדינת ישראל, מיום 10.3.11; ראו עוד בש"פ 2110/12 מדינת ישראל נ' אדוניה, מיום 14.3.12; בש"פ 6848/09 אבו חמדה נ' מדינת ישראל, מיום 8.9.09). אלא שעברו הפלילי של המפקח המוצע האמור לקלוט את המשיב לביתו, רחוק מלהיות מינורי. אף אין מדובר בעבר פלילי נטול קשר לעבירות בהן מואשם כתעת המשיב, או בעבר כה רחוק המאפשר לסייע על המפקח שלא יפר את האמון הניתן בו ויצלח לנטרל את הסיכון המשמעתי

הנש��ף מהמשיב. המפקח הנוסף, המתגורר בبيתו של המעסיק, הנו אדם צעיר - צעריר יותר מהמשיב - שאף שירות המבחן לא ראה בו מפקח עיקרי אלא מפקח נוסף לצד המעסיק האמור לשמש מפקח ראשי. נוכחות העבר הפלילי המשמעותי של המעסיק, מצד אחד, ורמת הסיכון וחשש ההימלטות הנש��פים מהמשיב לאור טיב וחומרת העבירות שביצע לכארה, מצד שני, לא ניתן לאשר את החלופה המוצעת.

. 13. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

. 14. המצירות תשלח את ההחלטה לbai-coch הצדדים (בהת恭מתם).

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

משה סובל, שופט